

XII Czesko-Słowacko-Polska Konferencja Paleontologiczna Bratysława, 20–21.10.2011

W dniach 20–21 października 2011 r. w Bratysławie odbyła się XII Czesko-Słowacko-Polska Konferencja Paleontologiczna. Spotkanie zorganizowane było przez Państwowy Instytut Geologiczny im. Dionýza Štúra (Štátny Geologický Ústav Dionýza Štúra) we współpracy ze Słowackim Towarzystwem Geologicznym.

W obradach udział wzięło blisko 60 osób, w tym 11 badaczy z Polski, reprezentujących Instytut Nauk Geologicznych UJ, Instytut Paleobiologii PAN, Instytut Systematyki i Ewolucji Zwierząt PAN, Oddział Karpacki Państwowego Instytutu Geologicznego – Państwowego Instytutu Badawczego i Wydział Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska AGH w Krakowie.

Konferencję otworzył Branislav Žec – dyrektor Państwowego Instytutu Geologicznego im. Dionýza Štúra. Następnie wygłoszono odczyty ku pamięci dwóch zmarłych w tym roku słowackich geologów: prof. Milana Mišika i dr. Jozefa Salaja. Przypomniane zostały ich życiorysy naukowe i znaczenie badań prowadzonych przez nich dla rozwoju geologii. Świątowano również jubileusz 75. urodzin słowackiego paleontologa dr. Jozefa Pevného.

W wykładzie wprowadzającym prof. Rudolf Musil poruszył tematykę miejsca współczesnych nauk paleontologicznych wśród nauk geologicznych i biologicznych.

Podczas 2 dni konferencji odbyły się 4 sesje referatowe, w czasie których wygłoszonych zostało w sumie 33 wykłady.

Pierwsza sesja – *Paleozoik* – składała się z 5 referatów dotyczących takich grup organizmów, jak: trylobity, małżoraczkę, wieloszczety, ryby oraz była poświęcona biostratygrafii.

Podczas sesji mezozoicznej, składającej się z 12 referatów, omówiono zarówno problematykę makroskamieniałości (ramienionogów, amonitów, małży, wieloszczetów, skorupiaków, owadów, flory), jak i mikroskamieniałości (otwornic, radiolarii, nanoplanktonu wapiennego)

w kontekście paleontologicznym, stratygraficznym i paleoekologicznym.

Najwięcej wystąpień (13) dotyczyło paleogenu i neogenu. Szeroko poruszano tematykę biostratygrafii, paleoekologii, rekonstrukcji paleośrodków. Wyniki swoich badań prezentowali specjaliści zajmujący się bardzo różnicowanymi grupami organizmów: od nanoplanktonu wapiennego, otwornic, dinocyst i glonów, aż po skorupiaki, ślimaki, makroflorę.

Podczas sesji czwartorzędowej wygłoszono 3 referaty. Przedstawiono rekonstrukcje środowisk na podstawie analizy pyłkowej oraz znaleziska szczątków mamutów.

Zaprezentowano także 14 plakatów, których tematem były: chitinozoa, radiolarie, nanoplankton wapienny, bakterie żelazowe, otwornice, amonity, gąbki krzemionkowe, szczątki nosorożców, nietoperzy, kości kręgowców. Plakaty te dotyczyły w dużej mierze problematyki biostratygraficznej, ale również paleontologicznej i paleoekologicznej.

Streszczenia wystąpień prezentowanych podczas konferencji zostały opublikowane w tomie pt. *12. česko-slovensko-poľská paleontologická konferencja. Bratislava 20–21 oktobra 2011. Zborník príspevkov*, pod redakcją Danieli Boorovej.

Dwudniowe spotkanie zakończono dyskusją na temat współczesnych problemów i zadań paleontologii w naszych krajach, możliwości wspólnych badań obejmujących różne kierunki tej dziedziny nauk, kształcenia młodych paleontologów oraz popularyzacji nauk paleontologicznych.

W imieniu organizatorów konferencję zakończył dr Michal Potfaj, a przedstawiciele Instytutu Nauk Geologicznych Uniwersytetu Masaryka zaprosili paleontologów na przyszłoroczną, XIII Czesko-Słowacko-Polską Konferencję Paleontologiczną do Brna.

Justyna Kowal & Zbigniew Górny